

СЛАВЯНИЗЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Пазла три пъти въ седмицата
сѣрки:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Сѣбота.

ЦѢНА:
 За година 20 лева сребърни
 „ шестъ месеци 12 лева ср.
 „ три „ 7 „ „
 Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнася до вѣстника
 надписана са изпраща до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Писмата не се приематъ
 Ръкописи назадъ се не връщатъ

За обявления се заплаща:
 За всеки рѣдъ при пръвѣ пктъ 20 ст.
 За „ „ „ вторий „ 10 ст.

Новата програма за първоначалнитѣ училища изработена отъ Учебния съвѣтъ при Министерството на Народното Просвѣщение.

На конецъ честити бѣхме та доживѣхме да чуемъ и да видимъ произведението на прочутия по бездѣлнѣ честното си учебенъ съвѣтъ. Ако не са лъжемы, три години има отъ какъ са е съставилъ той Учебенъ съвѣтъ при Министерството на просвѣщението и въ продължение на това време, той са представя предъ насъ съ една *кѡпана* програма, може би само за туй, да ни замаже очитѣ, за да не видимъ колко грѣшни левчета до сега е прохосалъ и ще прохосва отъ сега подиръ урежданieto на крайно отпадналото ни и занемарено народно образование. Ний не можихме да посрѣчемъ съ хладокръвие тая нова програма, която по вънкашния си видъ, представяла *и все и вса и нищо!* Да са изразимъ по ясно: програмата е *не цѣлесобразна и непоследователна*. Причинитѣ на това неопростимо опущение на високопоставения съвѣтъ сж твърдѣ много и яви. Ний ще укажемъ само на вѣкои отъ тѣхъ. Учебния съвѣтъ не е залъ подъ внимание или не е знаалъ, че при съставянieto на каква да е програма по учебната частъ, необходимо е да са съобразяваме съ слѣдующитѣ елементи: 1) степенята на знанията на учителитѣ, 2) умственото развитие на дѣцата, 3) условията, на които са подчинява разбѣжко живота на страната, 4) методическото распределение на опредѣления за преминаване материалъ и най сѣтъ 5) *цѣльта и направлението*, които си предполага програмата да даде на ученицатъ за презъ жавота имъ. Нито единъ отъ тия важни елементи не влиза при съставянieto на програмата, а следоват. и програмата излѣзла безъ боя, гъмна, неопредѣлена и безцѣлна. За да не бѣдѣтъ обвинениата ни, голи само съ думи, ний ще са песераемъ да разгледаме само вѣкои отдѣли отъ предполагаемитѣ предмѣти, като на пр. Естествовѣдението. Огечествовѣдението, които споредъ насъ сж, най важнитѣ за дѣцата въ първоначалнитѣ училища и за съжаление твърдѣ лошава съставени. Тий Естествовѣдението за ключава въ себе си повятя почти отъ всичкитѣ Естествовѣдни науки: физика, кристалогрфия, Минералогия, Зоология, Ботаника, Анатомиа, Физиология, Агрономия, даже медицина (като на пр. за болеститѣ и Психология). Всачки тия понятия, които трѣба да са предадатъ на дѣтето, указави сж твърдѣ общо и неопредѣлено въ програмата, просто като да сж снети отъ съдържанието на специалнитѣ науки, като на пр. отличieto на животнитѣ отъ растенията, за почвата, разнитѣ и видове и значението имъ (?) За растенията и много др. . . . Ний най удивителното е че всичкия тая натрупанъ материалъ, трѣба да са премане въ двѣ години съ по 3 часа въ недѣлята!

Да пристъпимъ къмъ по обстоятелственото разгледаване на вѣкои въпроси въ програмата. Тий, четемъ: Бседи за окръжающитѣ предмѣти, за тѣхната форма, цвѣтъ, тѣжина, твърдост и др. казва са въ програмата да са почнатъ въ III отдѣление; ний питаме господа педагогитѣ: да ли дѣтето нѣма какъкви понятия за тия окръжающи го предмѣти до възживанieto си въ училището и ако ги нема, да ли не ще може да разбере учителъ си още отъ първата година, ако би той да му разказва за окръжающитѣ предмѣти? Следов. ний не разбираме, защо именно на третата година сж отнесени вѣкои достъжни въпроси за дѣтето отъ Естествовѣдението? Въ III отдѣл. полага са да изучатъ дѣцата вѣкои понятия за кристали и некристали, а въ IV от. само са запознаватъ съ разнитѣ геометрически тѣла (призма, кубъ, цилиндръ, пирамида и сфера). Питаме, какъво понятие ученицитѣ можѣтъ да си съставятъ за кристалитъ, когато не знаятъ още геометрическиятъ фигури и тѣла? Изобщо съ постановлението на минералогията предъ Физиката и Геометрията (разбираме само общитѣ понятия) споредъ насъ е краенъ абсурдъ, за щото дѣцата не ще бѣдѣтъ въ състояние да изучатъ физическитѣ и минералог. свойства, които сж най важни за първоначалнитѣ училища, тий като другитѣ по съществени свойства като на пр. Химическия съставъ и т. в. т. тѣ неможатъ да изучаватъ. Като споменахме за физиката, да кажемъ вѣколко думи за непоследователността на распределението по той отдѣлъ въ програмата. Тий, начева са той отдѣлъ съ понятия за

топлината, прминава са къмъ свѣтлината, звукътъ, електричеството и магнетизмътъ, послѣ къмъ общитѣ свойства на тѣлата и сѣтъ къмъ Хидростатиката. Интересно е да знаемъ съ какъкви критеріумъ нашитѣ учени педагози сж са ръководили при подобно распределение на той материалъ. Твърдѣ естествено е, както и винаги са прави, начева са най първо съ общитѣ свойства на тѣлата, преминава са къмъ Хидростатиката, звукътъ, свѣтлината, топлината, магнетизмъ и електричеството. Въ програмата испуснати са най интереснитѣ и най важни повятя отъ хидростатиката и това ни са показва твърдѣ чудно, толкова повече че въ програмата че на долъ са ерѣщатъ въпроси твърдѣ малко интересни и почти безполезни за дѣцата, като на пр.: очилага, трѣби, слън. спектръ, преломление на свѣтлината въ водата даже и попариваніе, кипение и дистилация, мизикални инструменти и пр. и пр. Повятята отъ хидростатиката сж твърдѣ важни, защото съ тѣхъ ще може дѣтето да си обесни въздушнитѣ явления, като градъ, дъждъ, снѣгъ, гръмъ, молния, вѣтри, землетресение, стопление и пр. и пр. за които дума не са споменува въ *новата програма*. По нататъкъ дава са понятия за устройството на гръмоотвода, тгъкъ когато дѣцата нѣматъ понятие за гръмъ, молния; преднава са изучаванieto на трѣби, а не са ерѣща никакво понятие за звѣздитѣ, слънчевата система, и въобще понятия отъ небесната физика; въ най чудното е, че въ IV отдѣл. полага са понятия за слънчевъ спектръ, а въ цѣлата програма дума нѣма за слънцето, което трѣбаше да са даде наедно съ беседитѣ за окръжающитѣ предмѣти, тий като слънцето, звѣздитѣ, мѣсецътъ и пр. често и почти ежедневно са хвърлятъ въ очитѣ на дѣтето, отколзото пакътъ, охлювътъ и бубата.

Въ III отдѣл. полага са въпроситѣ: общо-отличие на растенията отъ животнитѣ. Интересно е какъ народния учителъ ще може да обесни това отличие между животнитѣ и растенията. Ний мислимъ че съставителитѣ на програмата подъ това отличие разбиратъ обыкновенитѣ, въ крайно погрѣшнитѣ опредѣления, като на пр. че животнитѣ можѣтъ да са мѣчатъ самопроизволно отъ едно мѣсто на друго, а растенията неможатъ; нѣ ако са иска вѣрно научно опредѣление на това отличие то разбира са, че нито учителя ще може да го знае, нито нѣкъ дѣцата ще бѣдѣтъ въ състояние да го разбератъ.

Интересно е тий сжко, какъво разбиратъ авторитѣ на програмата подъ понятия за вино, ракия, чай, кафе и т. н. т.? Ако са разбира тука за химическия съставъ и физиологическото значение на тия напитки, то разбира са, че учителя не ще знае да обесни това на дѣцата; ако ли нѣкъ са разбира просто да са покаже произхождението на тия напитки, то въ тавѣвъ случай, той отдѣлъ лесно можаше да са помѣсти между растенията, като са покажеше практическата полза на гроздето, чаятъ и пр. Удивително е още, че са предписана понятие за дѣбѣтъ, напратъ, злакътъ и пр. а нищо не са споменува за картофитѣ, физѣтъ, лещата, бобътъ, грахътъ, пеньерътъ, меродияга, магдавозѣтъ и пр. и пр. и пр. растения съ които си служимъ на вѣкой часъ. Нищо не са споменува за плодетѣ, тѣхната полза и вреда; за чистотата какъто и за много други работи, съ които е свърженъ животътъ ли.

Изобщо, не са вижда като отъ какъво сж са ръководили авторитѣ при съставянieto на тая програма: некали ли сж да дадатъ общи теоретически понятия за предмѣтитѣ или нѣкъ сж имали предъ видъ да дадатъ на дѣцата нѣкакво си практическо познание. Въ вѣкой случай, настоящата програма не удовлетворява нито на едното, нито на другото название.

За отечествовѣдението ще кажемъ само това, че силно са хвърля въ очитѣ отечеството на отдѣла по физическата география. Напрасно ний търсихме нѣкакво си допълнение на той шърбелъ въ отдѣла на физиката. Споредъ нашето мѣнение, много по полезно и необходимо е даже да са запознатъ дѣцата съ мѣснитѣ климатически условия, отъ колзото да са принуждаватъ да *зубрятъ* разнитѣ градове, рѣки, планини по Европа, нѣща свършено не нужни и безполезни за тѣхъ при първоначалното имъ развитие.

Тий сжко намираме за безполезно и четението на славянскитѣ прочетъ въ първоначалнитѣ училища, което ако са замѣни съ гражданскитѣ прочетъ много, по годѣма полза ще можѣтъ да извлѣчатъ дѣцата. Славянскитѣ про-

четъ за малкитѣ дѣца служи само да имъ разваля очитѣ и упражнява изгъ въ дърдорания, а памягъта да обремѣява съ нѣща тъмни и необясними. При случай ще кажемъ повече.

Зи да видятъ читателитѣ ни до каква нахалность и безобразие бѣше достигнало Министерството на свѣти Цанкова сиряко чиновницитѣ, които не сж желаси да му кѣдѣтъ на вересия таманъ, ний печатаме слѣднитѣ двѣ писма.

Обръщаме, при туй, вниманието на нашитѣ читатели, върху грамотността и расхвърлянето на препителнитѣ знакове въ тѣзи двѣ писма:

Мин. на Външ. Дѣла
 и исповѣдания
 отдѣление...
 № 2287
 Юний 7 денъ 1884 г.
 г. София.

Окръжно
 До Министерството на . . .

Писара при вѣврѣното ми Министерство Г. М. Ганчевъ отъ Калоферъ, вопреки циркулярното отъ Министерскитѣ Съвѣтъ отъ 24 Септември 1883 г. № 450, бѣше взелъ участие въ единъ митингъ, който бѣше свиканъ въ столицата за да осѣди гласуванитѣ отъ Народното Събрание закони. За нарушение на това циркулярно Г-нъ г. М. Ганчевъ бѣше подвѣргнатъ поддисциплинарно наказание. Съ тий като сжщитъ писаръ при послѣднитѣ избори за народни представители е агитиралъ противъ правителството (!? р.) то за запазване дисциплината между чиновницитѣ; (що пакъ точка съ заветая (? р.) азъ намѣрихъ за нужно да отчисла рѣченниятъ г. М. Ганчевъ отъ длъжността писаръ при вѣврѣното ми Министерство, което и съобщавамъ въ министерството на

(Подписалъ) Мин. М. Балабановъ.
 Глав. Секр. П. А. Черневъ.
 Нач. отдѣл. С. Миларовъ.

По поводъ на туй окръжно послѣдвало е друго окръжно отъ Министерството на Правосѣдието.

Мин. на Правос.
 Отдѣл.
 № 2916,
 14 Юний 1884 г.
 г. София.

Окръжно.
 До г. г. председателитѣ на
 Окр. сѣдилища, прокуроритѣ и
 миров. сѣдилища.

Като испращамъ при това преписъ отъ окръжното № 2287 отъ 7 Юний т. г. на Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ което се увѣдомлева повѣрѣното ми Министерство за отчисленieto на Г. М. Ганчевъ отъ длъжността му писаръ при рѣченното Министерство, (само тукъ има заветая р.) предлагамъ на г. г. председателитѣ на сѣдалищата, прокуроритѣ и миров. сѣдици, да не двѣгъ на споменжтото лице писарска или секретарска длъжностъ.

(Подписани:) Министръ. К. Помянковъ.
 и. д. Главенъ секр. Ст. Михайловскитѣ.
 Нач. Отдѣл. Д. В. Македонскитѣ.

Заб. р. какъ ви са виждатъ г-да закеи тия двѣ писма на вашитѣ спасители, и тѣ либералски ли бѣхъ? . . . Да се бѣи едно министерство отъ единъ писаръ, това е срамъ за това министерство!

ДНЕВНИКЪ

(стѣнографически)
 на
IV Обикновено Народно Събрание.
 (Извънредна сессия).
 IX. ЗАСѢДАНІЕ, ПОНДѢЛНИКЪ 2 ЮЛИЙ 1884 г.
 (Вижъ брой 12).
 (Послѣ распускъ).

Председат.: Засѣданието се отвари изново. Ще продължаваме провѣритѣ. Моля г на докладчика да слѣдва.
 Докл. Узурновъ: Трѣвненска Околия. На 27 Май не станали изборитѣ. На 27 вий 40 души избиратели се оплакватъ че имъ се писали въ бюлетинитѣ други лица а не онези, които сж желали; по понеже

изборитъ не сж станали, това оплакване нѣма никакво значение. (Шумъ).

Предсѣдат. Моля Квесторитъ да вадятъ тишината.

Докл. Узунговъ: На 3 Юний отъ 4816 избиратели гласоподавали сж 937. Получиха гласове: Атанасъ Населевски 633, Кола Станоевъ 542, и З-харий Байкушевъ 213. Никакви заявления нѣма и комисията призна тия избори за правилни и законни. (Приематъ се).

Брезнишка Околия. На 27 Май отъ 4287 избиратели, гласоподавали сж 1924, но бюлетини сж изгѣдали 1919, т. е. 5 по малко. Получиха: Дим. Задарски 1642 гласа, повече отъ $\frac{1}{4}$; за това Окр. Съвѣтъ го е провъзгласилъ за избранъ.

На 3 Юний отъ 4287 избиратели, гласоподавали сж 1547. Получилъ е Дим. Вулковъ 1477 гласа и е провъзгласенъ за избранъ. Заявления нѣма. Комисията призна избора за правиленъ и законенъ. (Приема се).

Царибродска Околия. На 27 Май, отъ 3687 избиратели, гласували сж неизвѣстно колко. Получиха: Цвѣтко Манчовъ 1012 гласа, т. е. повече отъ $\frac{1}{4}$. При всичко това, той не е билъ обявенъ за избранъ, тъй щото при повторителнитъ избори на 3 Юний отъ 2687 избиратели, явили сж се 1500 и сжция Цвѣтко Манчовъ е получилъ 1150 гласа, т. е. вторично е избранъ, и послѣ Плия Лукановъ 935 гласа. Никакви заявления нѣма. (Приема се).

Предсѣд. Желаетъ ли Нар. Собрание да продължаватъ? (Ж-лае). Тогава ще се докладва върху изборитъ въ Ломското Окръжие.

Докл. Узунговъ: Ломски Окръжъ Ломска Околия. Отъ Ломската околия сж избрани четири души. На 26 Май изборитъ не сж станали и протоколъ не е съставенъ; по кои причини, неизвѣстно. Комисията само оказва на това нѣщо; но отъ неманнето на протокола счита го за нещественъ и призна изборитъ на 3 Юний за законни; а за разяснение, комисията рѣши, да се поиска протоколътъ отъ 27 Май.

Предсѣд. Моля г на докладчика да разясни: кога сж станали изборитъ законно.

Докл. Узунговъ: На 3 Юний. На 27 Май не е съставенъ протоколъ. На 3 Юний сж избрани: Камевъ Начовъ, Петръ Берковски, Попъ Димитръ и Трифунъ Пановъ.

Предсѣд. Иска ли нѣкой да говори върху изборитъ въ Ломската околия?

П. Берковски: Г-да представители! Какво чухте и видѣхте, въ листѣтъ на кандидатитъ избрани за депутати отъ Ломската избирателна околия, имамъ честь да фигурирамъ и азъ, както депутатъ на моитъ избиратели. Освѣтъ това, като чухте и видѣхте, че както отъ страна на почитаемата комисия, тъй и отъ страна на правителството върху този изборъ въ тази комисия — най паче върху мой изборъ нѣма никакви бѣлѣжки, които да оспорватъ мой депутатски мандатъ, т. е. до сега не е станало никакво възражение или заявление противъ мой изборъ. Отъ почетъ обаче и уважение спрямо или къмъ сѣществующитъ закони въ страната и най паче по поводъ на едно недоумѣние, което се е възродило въ мене, а може би и у почитаемитъ ми събратия тоже представители; недоумѣние, което произлиза отъ едно малко обстоятелство, което — както и вие ще се съгласите — видѣтъ не се забѣлѣжава, съмъ принуденъ г-да самъ противъ себѣ, да констатирамъ избора си, т. е. самъ да направя единъ видъ възражение или заявление, като същевременно ще оставя на почитаемото Собрание да се произнесе: до колко, азъ ще имамъ право да нося този свѣтъ депутатски мандатъ, или съ други думи, да ли ще имамъ честта да бъда за напредъ членъ въ Нар. Собрание и заедно съ моитъ събратия да засѣдавамъ въ идущето засѣдание и най сетнѣ, да ли ще имамъ законно право да нося и мето Ломски представителъ.

Туй малко обстоятелство г-да, което го наричамъ тъмно, произлиза отъ единъ сѣществующъ у насъ законъ, а именно послѣдния новъ законъ за избирание представители. Въ този законъ, чл. 28 ал. б. е казано: (чете) „Лица, които получаватъ заплата, пенсия или помощъ отъ държавното съкровище съ исключение министритъ и избранитъ служители на окръжнитъ и общинскитъ свѣти и съдебни засѣдатели. Тия лица можтъ да бждатъ избрани за народни представители, ако сж си дали оставката 10 дни слѣдъ издаване княжеский указъ за изборитъ“.

Думата ми е г-да, за туй послѣдно предложение, т. е. между тия лица, имамъ съмъ ч-стгъ и азъ да принадежда, преди да се здобия съ депутатски мандатъ.

Позволете ми г-да, вкратце да се занимамъ съ истинскитъ причини, които сж ме накарали да възражавамъ противъ себѣ. Г-да! Преди да бждъ избранъ, имамъ честта да бждъ чиновникъ и въ послѣдно време занимавахъ длъжността окръженъ управителъ. Като таквъ, по независими отъ менъ обстоятелства, принуденъ бѣхъ да си дамъ оставката, — въпроса обаче не е за моята оставка, а за моето депутатство. При даванието оставката си отъ длъжността Раховски Окр. Управителъ, азъ не се съобразявахъ, нито мисляхъ да се съобразявамъ

съ сѣществующий законъ за изборитъ, а именно 28 чл. ал. б., защото нѣмахъ намѣрение ч-то желание да бжда нѣкога представителъ, по причина частна, по причина на растроено здравие.

Наскоро подиръ тѣзи моя оставка, моитъ избиратели, безъ да ми питатъ и безъ да се съобразятъ съ споменатия по напредъ членъ, и аленея въ сѣществующий законъ за изборитъ, избрали ми за представителъ. Най сетнѣ и азъ чухъ, че съмъ избранъ за представителъ. Сега, ако се земе подъ внимание значението на този чл. 28 а най паче, ако се земе въ внимание, че мога оставка не е станала десетъ дена слѣдъ издаванетоъ Княжеский Указъ за изборитъ а 21 день, т. е. 11 дена по сетнѣ отъ колзото предвижда закона, то г-да, духа на закона предписва мой изборъ да се касира. (Гласове: браво!)

Предъ видъ обаче — за което проса снисхождението Ви — на чл. 9-ий отъ сжщия законъ, койго казва, че избранието представители за Общи. Нар. Собрание става съ Княжеский Указъ, койго трѣбва да се обнародва единъ мѣсець преди денѣтъ, опредѣленъ за изборитъ; и този чл. ако се земе за аксиома, а именно за такъвъ, споредъ койго да се тълкува значението по оставкитъ на чиновникитъ за да бждатъ депутати, то би трѣбало дѣйствително и азъ да дамъ единъ видъ — като съмъ за сега още вашъ събратъ — своето мнѣние, но като заинтересуванъ ще моля да ме извинитъ. Само ще извинитъ, ако, прибавя, че указа на *Негово Височество* е издаденъ на единъ мѣсець преди дена на изборитъ, а нѣщо два мѣсеца. Вѣдѣствие на това и вѣдѣствие на изказанитъ тукъ членове, именно чл. 28 ал. б. и чл. 9 и тѣзи още двѣ точки, които изложихъ, азъ дѣйствително се нахѣрихъ въ недоумѣние и немогъ самъ да си не тълкувамъ: да ли мога за напредъ да засѣдавамъ между Васъ или не.

Заради това г-да, азъ апелирамъ на васъ народни представители и моля да се даде едно тълкование на посоченитъ отъ менъ членове, като въ сжщото време се произнесете върху сждбата на мой изборъ. Като апелирамъ на васъ, то сжщевременно, позволете ми да кажа, че ще почитамъ безпристрастно рѣшението и като подлежащъ на вашата критика, желая да си излѣза отъ залата. (Тръгва да си излиза).

Предсѣдат. (Звъни). Моля г на Берковски да си стои на мѣстото, защото като се касае въпроса до избора му, може да има нѣщо да възрази.

Вълнаровъ: Отказвамъ се.

Шивачовъ: Азъ искахъ да кажа сжщото, което каза г-нъ Берковски. Именно съгласно съ 2-ра аленея отъ 28 чл. отъ чиновника се изнева, за да може да предложи кандидатурата си, трѣбва да подаде оставката си 10 дена слѣдъ издаванетоъ на Княжеский Указъ. И повече 9-ий чл. казва, че Княжеский Указъ се обнародва единъ мѣсець преди дена на избора, значи, чиновника трѣбва да си даде оставката 20 дена, преди дена, когато трѣбва да стане избора. Отъ думитъ на г-на Берковски, азъ разбрахъ, че той си е далъ оставката около 16-й Априлий т. е. тридесетъ и нѣколко дена по рано отъ дена, когато сж станали изборитъ. Слѣдователно, азъ намврамъ точно, че г-нъ Берковски е изпълвилъ точно и буквално тазъ 2-ра ал. на 28 чл. и слѣдователно неговия изборъ като законенъ, Нар. Собрание трѣбва да го потвърди. Това искахъ да кажа.

Кърджиевъ: Г-да представители! Какво чухте отъ почитаемия Ломски представителъ г-нъ Берковски, самъ той съзнава, че неговия изборъ, или депутатски мандатъ, когото той носи като Ломски представителъ е съмнителенъ, и самъ признава, че подлежи на критика, — на приемане или неприемане отъ Нар. Собрание неговото представителство. Твърдѣ правилно разбирамъ, г-нъ Берковски като указва на тази аленея на 28 чл. отъ избирателный Законъ, койго говори, че чиновники можтъ да бждатъ избрани за народни представители ако си дадѣтъ оставката 10 дена, слѣдъ издаванетоъ на Княжеский Указъ за изборитъ. Това тъй казано, въ тази аленея б. на 28 членъ, твърдѣ ясно и твърдѣ по дожително може да убѣди всѣки депутатъ, както и г-на Берковски, че избора на г-на Берковски, станалъ на 3 Юний, е незаконенъ, тъй като той е билъ още чиновникъ подиръ десетѣтъхъ дена слѣдъ издаванетоъ на Княжеский Указъ за изборитъ. Самъ г-нъ Берковски съзнава, че таквъ изборъ не може да бжде дѣйствителенъ на основание на този законъ, по койго ставатъ изборитъ. Но отъ друга страна г-нъ Берковски за да тури Нар. Собрание въ двоумѣние: да ли трѣбва да се касира неговия изборъ или не, силава се още на това, че споредъ 9-й чл. трѣбало, щото изборитъ да станатъ единъ мѣсець слѣдъ обнародване Указа за тѣзи избори. Менъ ми се струва, г-да представители, че 9-й чл. койго и да го тълкува, г-нъ Берковски или г-нъ Шивачовъ, нѣма никакво сходство съ втората аленея отъ 28 чл. Тълкозъ е по злѣ за г-на Берковски да каже това, защото ако е имало два мѣсеца време до изборитъ, той извѣстенъ, трѣбало да запази туй условие: 10 дена слѣдъ указътъ да си даде оставка-

та. А че имало два мѣсеца време до изборитъ, това ни най малко не е въ полза на г-на Берковски.

Зарадъ туй, азъ вѣрвамъ че тъй като г-нъ Берковски се отказва отъ мандата си, те и Нар. Собрание нѣма да се откаже да п-блани бившата и духа на закона и нѣма да приеме г-на Берковски за народенъ представителъ, понеже повече отъ 10 дена слѣдъ Указа е билъ чиновникъ.

Шивачовъ: Азъ се чудя на подобна логика, която г-нъ Кърджиевъ иска да въведе въ Нар. Собрание. Азъ питамъ г-на Кърджиева, ако се държимъ по точния и букваленъ смиселъ на закона и като знаемъ че 9-й чл. не е изпълненъ, понеже изборитъ не сж станали единъ мѣсець слѣдъ издаванетоъ на Указа, питамъ го въобщо изборитъ станали ли сж законно? Питамъ го, изборитъ на сжщитъ представители, койго сж събрани тукъ, законни ли сж? Нар. Собрание законно ли е избрано? Като е станало прочее едно общо нарушение, тогава било би противно да се дава на закона тълкование неподходящо на онова, койго дѣйствително трѣбва да му се дава. Казахъ и по-напредъ и законътъ казва, че 10 дена слѣдъ указътъ, т. е. 20 дена преди изборитъ, чиновникъ за да може да бжде представителъ, трѣбва да си даде оставката. Повтарямъ, че г-нъ Берковски тридесетъ и нѣколко дена преди изборитъ си е далъ оставката отъ чиновничеството, слѣдователно, чини ми се, че е повече отъ ясно, че г-нъ Берковски ималъ право да бжде народенъ представителъ. Азъ вѣрвамъ, че Нар. Собрание ще признае избора за законенъ и ще го утвърди. Въ заключение прибавямъ, че има още и други нѣкои чиновници избрани за депутати: за това добръ би било, да се даде сега едно тълкование за да се неповръщаме сетнѣ назадъ.

Тичевъ: Г-нъ Берковски самъ дойде да констатира своя изборъ. Това му прави честь. Г-нъ Берковски признава, че дѣйствително неговия изборъ не може да носи онѣзи условия за единъ представителъ, койго е билъ чиновникъ. Г-нъ Берковски е билъ чиновникъ тогава, когато се е издалъ Указа за изборитъ, но г-нъ Берковски като апелира на Нар. Собрание, иска да покаже послѣдното, чистия си патриотизъмъ, като направи едно рѣшение съгласно съ буквата и духа на закона. Между това, той се силава нѣкакъ на 9-й чл. отъ закона за изборитъ.

(Слѣдва).

ДОПИСКИ

Пловдивъ 8-й Августъ 1884 год.

Не щѣ да кажа нѣщо парадоксално (чудновато), но съмъ да утвърди, че ограниченето на свободното слово въ нашата нещастна областъ, както и на свободното дѣйствие и мислене са осѣща отъ денъ на денъ се повече и повече. Изстанали сж вече дни, въ които напетинна трѣбва да се о-кайваме, да прокланаме часове и минути, да жалиме за трудовете и жертви, и да затръбимъ по цѣль свѣтъ, че рано или не тъй както е трѣбало е станало нашегъ освобождение, че дѣйствително има и много души въ нашия народъ, които не сж достойни, за голѣмитъ човѣчки благодарности, не сж надарени съ сладкитъ мисли за общото братско добротечие, хора, сж чувствителни на съзаклѣти врагове на свободата, и национално недостоини за свободенъ животъ; и вѣстникитъ на вашитъ консерватори иматъ право да утвърдятъ и българския и цѣль свѣтъ, че освобождението въ нашегъ отечество е твърдѣ рано дошло, и много зелени ни е заварило. Въ това утвърждение почти напълно си съгласявамъ съ вашитъ консерватори, само че тѣ правятъ умнишлено грѣшка и то голѣма, като не казватъ коя и каква именно частъ отъ нашия народъ е недозрѣла за самостоятеленъ политически животъ като живъ народъ, съ минало, съ история, съ слава и вѣличие; — нѣща важни, които тѣ всѣки пакъ сж прикривали, замълчавали. Защо? Тукъ има тайна.

Отъ своя страна обаче, азъ нѣма да си посвѣбя да указва и то прѣко на туй което ся таи, именно че рано е дошло освобождението у насъ за естествено проклѣтитъ хора да не обичатъ свободата, за хората, които искатъ само да владѣятъ, да претиснатъ другитъ, да ги събличатъ и да извличатъ за себе си всичката полза; че освобождението ни не е станало както е трѣбало, защото нѣбвѣлитъ не сж искоренени, и сега задумаватъ всичко около себе си.

Най на въко казано, това е койго враговетъ на свободата, на свѣтлината криятъ за свои вироветъ, и за да можатъ да убиятъ всичко свободно, да затъмнятъ всичко свѣтло щото безприпятственно да играятъ както щѣтъ, и да вършатъ койго имъ износъ, насмина хора — неприятелни на човѣчкото благочестие, безъ срамъ и съвѣсть, пишатъ и говорятъ високо, че нашия народъ не билъ още за свобода, че не трѣбало да ся управлява самостоятелно, а да бжде вѣчно робъ на другитъ. Каква горчива лажъ, какво низко и срамно нѣщо за единъ народъ да има синове, които да го унижаватъ тъй неспено, и да искатъ тѣ сами да го държатъ обкованъ въ вериги. Това е повече отъ предателство, отъ грѣхъ. Туй и трѣбаше, защото не е станало, види се, както е трѣбало освобождението ни.

Такива сж хората, които без да му мислят, че ще доде можи би деня да си червят, прогазват сѣвѣта, че всичко тукъ въ нашата област отивало на добръ, че дневни глави. Управителъ, Гаврилъ Паша билъ человекъ съ характеръ, залягалъ за общото благо на страната, че отъ него именно трѣбало да очакваме всичко. Истина, всѣки денъ и часъ трѣба да чакаме отъ него всичко, но всичко зло, а не добро, както в. „Отечество“ ся мѣчи да убѣрява сѣвѣта въ бройтъ си отъ 4-й т. м. Азъ бихъ савѣтвалъ г-да епископъ на тая консерваторски вѣстникъ да не бързатъ да излизватъ своитѣ хваления и вѣщи на Гаврилъ Паша, за да си печервятъ отъ после, ако иматъ цю годъ човѣка съ вѣстъ и достоинство, защото въ частности могатъ да се допуснатъ лажни и измама, по когато ся касае работата до интересъ или вредата, до доброто или злото на целого ни отечество, тукъ вече дѣлжницитѣ—народа трѣба да ся отплати на таква злотворни свои синове както скетон. На тия наши братия, които желаятъ на народа ни робство и тъмнина както и обича прилапътъ, ще имъ наброя нѣколко пѣща станали, за да не рекътъ че голослова.

Отъ преди два мѣсяца нѣщо, тукъ съществувалъ приказъ на Глав. Управителъ, съ който ся запрѣщавалъ отпущането на военната музика да свирѣ на частни лица сумнителни безъ негово разрѣшение. Кой издаде тая приказъ?—Дневни Глав. Управ. Гаврилъ паша. Защо, и за какви сумнителни лица? Защото Султана, неговия Богъ и пророкъ ще са разсърди, като научи че неговия вѣренъ рая е допусналъ военната музика да свирѣ пѣсни народни на хора, които правятъ нѣкое тържество или увеселение въ памѣтъ на нѣкой народ, подвигъ или актъ, какъвто бѣше случайтъ при отслужаването парастасъ за българския великъ поборникъ на свободата—Василъ Лѣвскій, който, като бѣше са билъ съ неприятелъ—султановитѣ войски, г. Гаврилъ паша за това и не дозволи на музиката да свирѣ погребални марши на такъвъ Султановъ, а че види се, и Гаврилъ пашовъ неприятелъ. О! Гаврилъ пашо, вѣрний Султановъ човѣкъ, не са стрѣскай отъ умрѣлитѣ, които и за насъ и за тебе извоувахъ дневната свобода, на която до вчера робскій нашъ народъ иска да са радва, а тия тѣмнитѣ сж жалитѣ си чехли, тая свобода, съ която ти достигна днесъ чинъ на Глав. Управителъ, което нито въ сѣмъ си мислилъ, да владѣешъ, да печелишъ рахатъ-рахатъ, като ти плаща по 600. лири тур. на мѣсяць тая народъ, на когото искашъ главитѣ да стегнешъ съ жѣлзни обръчи, и кравата му да заключишъ въ бокаи, да не може да мисли, да дѣйствува, и да забрави и прирѣтъ всичко свое народно и сѣкпо.

Но още по прѣсно, по блѣсково нѣщо. Снощи частъ по 5 сѣдъ пѣ., Гаврилъ паша издалъ приказъ, съ който заповѣдалъ на военното начальство да не отпуща военната музика да свирѣ на всенародното тържество, което има да са извърши на 11-и Августъ тази година, денътъ, който прѣди 5 години рѣши войната заведена въ наше отечество, и ни даде дневната свобода, въ името на която Гаврилъ паша ся наслаждава на всичко благо, а на народа ги отпѣма, и за която въ балканитѣ хиляди наши братия оставихъ коститѣ си, други останахъ савати, трѣти станахъ сиромаси, нещастници, и пр. . . . а Гаврилъ паша, вѣренъ турски слуга са протягаше тогава въ топли одан, на мѣки постели, и обръщаше китибското перо. Като научили за тая приказъ, мнозина положили старание да възвратъ отъ това намѣрене памата, даже нѣкои и отъ консултѣ, освѣнъ единъ извѣстенъ консултъ, но до тая часъ нашата не са съгласили. Пегодувание, вѣлиение са осѣщатъ още сега, и скандалътъ е готовъ и страшенъ ако Гаврилъ паша не отпѣни приказътъ си. Тая знаменитъ денъ приближава, съ нетърпение са очаква да ся види какво ще са случи, а тогава ще говоримъ повече, и пакъ ще слушаме пѣсенъта на в. „Отечество“, консерваторския органъ, който е въ сѣюзъ съ туканитѣ консерваторски вѣстници, които всичко казватъ, но не истината.

Осѣвѣнъ тия случаи, на 5-й т. м. въ недѣля презъ ноцѣта, частъ около 3 по европейски, петъ души затворници, мѣжду които и прочутия разбойникъ Георги Кременлиа, сж избѣгали изъ Т. Пазарджикскій затворъ, като е избѣгалъ съ тѣхъ наедно и войничкѣтъ, който назалъ часовой, и до днесъ никой отъ тѣхъ не е хванатъ, нито имало надѣжда да са уловятъ. Истуванието въ цѣлата област по край балканскитѣ мѣста е много опасно, и почти прѣкъснато. Разбойническитѣ шайки са увеличаватъ и усилватъ повече и по-вече, а за жандарски командири Гаврилъ паша назначава турски офицери, като Хакъ Исмаилъ. Така трѣба и да бѣде, това е успѣхъ къмъ съединението на нашитѣ консерватори, за което постастро Величковъ и сега ще пролаѣ кръвта Дръ Янкулъвъ ще ся провиква че официално е истоваренъ за съединението, а самозванци му другаръ делегатъ—хубавецъ Иванъ Гешовъ, ще ходи още единъ нѣтъ на расходъ, Гаврилъ паша че си стои въ коакътъ, ще курдисва меджисни, ала Тодораки Влаасковъ, ще врой злобни планоуе, ще заповѣда да багнетсватъ частнитѣ печатници, ще издава прикази да забравява военната музика да не свирѣ народни пѣсни при народни тържества, а „Отечество“ ще са провиква—„че какво е направилъ Гаврилъ паша, та толкова много го нападатъ“ и пр. . . . Така да са више и говори, както го правятъ и ванитѣ и туванитѣ консерватори, значи да хвърлятъ лажни, да пре-

кривать истината, и да засѣбяватъ народа; а пакъ тѣ и не могатъ да сторятъ, защото такива сж си родили, живѣитѣ, и такивъ ще си отидатъ отъ тая сѣвѣтъ, гдѣто тѣ по другъ начинъ честенъ и човѣчки неможатъ да завладѣятъ такива богатства, да иматъ по нѣколко копака и голѣми чифлици, какъвто Ив. Герджиковъ, честити градъ сѣвѣтникъ, и още по честити председатели на върхов. съдн. гражданско отдѣление, който до войната, като слуга на Гешовци въ кантората въ Цградъ, едва е ималъ 10—15, а днесъ е сай бия на една къща отъ 1500 лири, и голѣмъ чифликъ, както и шкембестий бездаренъ Д. Стамбуловъ, и пр. всички хора врагове на свободата и доброто на другитѣ, и тия побрета изъ нашия народъ са осѣмлява да излжжътъ че работятъ за съединението на разпокъсаното ни отечество, само за да кируватъ, и мислятъ че ще останатъ ненаказани за тази подигравка и приемиване на народа, който никогда не може да остане увѣрдително свободенъ и урачателъ безъ да бѣде съединено разкъсаното на парчета наше отечество, което тѣ са готови да продажътъ цѣло за пари, за свой частенъ киръ.

Такива сж и нѣкои либерали тукъ, отъ които са очакваше и чака много, а тѣ дрѣмжъ, страхуватъ се да раскриватъ на народа истината, да му показватъ работитѣ тѣй както си сж, и да показватъ ясно и откровенно на народа нѣтъ на общото спасение, защото безъ съединението, нито тази малка страна отъ отечеството ни, нито княжество, нито че ся загвардѣтъ, ще отидатъ наирѣдъ, нито пакъ ще дочакаме нѣкога да видимъ че и братията ни македонци динатъ свобода, и са наслаждаватъ на самостоятеленъ животъ.

X. II. II.

Шуменъ, 10 Августъ 1884.

Гле Редакторе!

Както сѣка година по ваканцията се връщатъ отъ вънканитѣ градове и села туканитѣ учители въ родни си градъ, тѣй и тая година ги посрѣцнахме вѣсели и радостни, за благополучното имъ преминавание на годината. Всички бѣхъ радостни като се извѣстиха, че въ градътъ ни се съставилъ хоръ отъ туканитѣ класни ученици и памтяхъ отъ любопитство да го чуятъ. Като не можатъ да чуятъ въ черкова пѣнието, понеже ученицитѣ по ваканцията биватъ распрѣснати, то азъ ги поканихъ да присѣтствуватъ въ врѣме на упражнение, защото присѣтствието на учители е незабранено, както и самъ е казвалъ.

Тѣй на 8-ий того поканихъ единъ отъ приятелитѣ си да послупа. Както азъ, тѣй и другарѣтъ ми се надявахме че той ще бѣде благодаренъ отъ посѣщението. Напротивъ, майкица синъ се отнесе тѣй неприлично, цото неможътъ го направѣ и самитѣ Китайци.

Характеръ и правственостъ ли е вмѣсто да приеме поздравлението отъ приятелѣтъ ми, регента отговори: „Чо вамъ угодно, адѣс нельзя слышать“.

Най-послѣ за говорение думи ли сж въ присѣтствието на толкова ученици и то на тогова, който малко-много отбѣра отъ пѣнието, макаръ да не е сѣдвалъ въ Россия.

Азъ ще моля г-на Тарасевича да бѣде по-вѣжливъ и предпазливъ въ подобни случаи и да пазѣ своята грубостъ и непочитание за тамъ, отъ гдѣто ѣкъ придобилъ, като знай, че той живѣе въ съвършено друго мѣсто, гдѣто грубостъта и непочитанието сж страшни и за най-простата душа, а не като въ него човѣкъ, който се мисли за образованъ.

Г. II. P.

Габрово 9 Августъ 1884.

Отъ промѣненіето на министерството, а особено на просвѣщеніето, се надѣвахме и още не губимъ надѣжда, че ще стане промѣнение въ Габровския държавенъ учительски персоналъ, като имаме предъ видъ, че лицето, което заема министерския постъ, добръ се е запознало

съ вървежѣтъ на гимназията, и твърдѣ добръ знае, учителитѣ да ли отговарятъ на назначението си или не?

За голѣма жалостъ най-добрия учителъ—Китанчевъ, се отнема отъ Габров. Гимназия, а оставятъ такива учители, които по своята си немарливостъ и обноска не отговарятъ на назначението си, разбира се не всичкитѣ.

Като земе човѣкъ да вникне добръ въ преподаванието прѣдъ и сѣдъ освободението ни въ Габровската гимназия, той ще каже: миналъ са е златния вѣкъ на Габровската гимназия! Ако вникне човѣкъ въ преподаванието на естествениитѣ науки, които играятъ важна роль, ще се очуди, какъ се търпи учители по тѣзи предмѣти?

Не отказваме, че преподавателя по естествениитѣ науки е университетъ, но никакъ не одобряваме способа на преподаванието му—защото отъ преподаванието му, макаръ и да е университетъ, съвършено въ пѣлна смисълъ не се е ползувалъ ученика.

А пакъ преподавателя на Русски и Славянски язици даромъ зема паритѣ!

Най нѣма тукъ да излаг. ме способнитѣ и неспособнитѣ на сѣчкитѣ учители—защото, както казахме по-горѣ, министра на просвѣщеніето по-добръ ги знае отъ насъ: но нашата цѣлъ бѣ: да напомнимъ на министерството да промѣни недостойнитѣ учители, а не както направѣ съ г. Китанчева.

Премѣстванието на Китанчева отъ Габровската въ Софийската гимназия, нажали не само ученицитѣ, но и гражданитѣ. Даже гражданитѣ сж на мѣстни да помолжътъ министерството, да се откаже отъ това премѣстваніе на г. Китанчева, защото било противъ нѣговата воля, а не за хатѣра на нѣкого си напуца Габр. гимназия. Най незнаемъ, по какви съображения постѣпва министерството тѣй?

Съ примѣстванието на Китанчева, Габровската гимназия претърпява сплна пѣсенница и то отъ кого?

Ако останатъ пакъ сѣчкитѣ учители, съ исключение на нѣкои, гимназията ще е въ лошо положение—защото не отговарятъ на назначението си. Какъвъ е този учителъ, който въ ненормално положение присѣтствува въ класса и напася ударъ на единъ възрастенъ ученикъ (за тѣзи случка Сирмановъ твърдѣ добръ знае)? Какъвъ е този учителъ, който задирва слугинитѣ? И други нѣкои учители, които сж извѣстни по своитѣ частни отпѣженія.

Като сме твърдо увѣрени, че министерството ще обърне сериозно внимание на писаното, а особено за г. Китанчева, за това не са впуцаме да опиcваме вървежа и преподаванието въ гимназията; но ако министерството не обърне внимание, то ний ще сме принудени да изйвимъ публично и по-напротраннычко сичкия вървежъ въ гимназията отъ когато г. министръ е учителствувалъ въ Габрово до нѣговата оставка отъ длѣжностъта на Директорството.

Единъ гражданинъ.

Прилѣпъ 15 Августъ 1884 год.

Нѣколко думи за нашата рѣвностна община.

Нашата община се намира въ рѣцѣтъ на доста предприемчиви, опатни и патриоти хора, такива, които сж готови да жертвуватъ всичко за народното дѣло. Съ съгласието на цѣлия градъ, общината ни взе едно рѣшение, цото за въ бѣдѣще свадби да се неправѣтъ фжста-

ни отъ копривена материя, като е имала предъ видъ обетованството, че обичая да се носятъ копривени фжети отъ къмъ икономическа точка зрение е съмнителенъ за населението. Туй рѣшение потвърдено отъ сѣда се тури въ дѣйствиe и даже нѣкои отъ нашитѣ богаташи — Хаджи Плиевци, които до днесъ се смѣтаха за висши аристократи и се считаха за отдѣлни отъ общата маса на града — демократията, за да даждъ важностъ на взетото рѣшение и да даждъ потикъ за неговото въвеждане въ града, унищожиха всичкитѣ копривени фжети на женитѣ си. Това е примѣръ за подражание. Единственитѣ противници на туй рѣшение сѣ двамата Екзархийски, или по добръ, мекерета на Русевичъ — г.г. Виволчевъ и Крпчевъ, хора, които си стетавиле положение отъ гърба на българитѣ селяни съ помощта на спекулативнитѣ си способности и такива още, които сѣ въ състояние и башитѣ си да продаждъ за пари да спечелатъ.

Считамъ за интересно да спомена нѣщо и за учителитѣ, които Екзархията е испращала въ нашия градъ. Отъ като е вела Екзархията да се грижи за училищата въ Македония, нашия градъ не е ималъ обсолютно ни какъ способни, порядочни и патриоти учители. Свѣтата Екзархия е испращала у насъ най безхарактернитѣ дѣчуляга за учители, по поводъ на което миналата година, а сѣщо и тая, училищното настоятелство, отказа да приеме подобни шедри пожертвувания отъ страна на Екзархията, които сѣ разсадени на разврата и общата деморализация.

Отъ освобождението на България г. Шапкаръ и много други още лица въ родъ Шапкаръ, на Екзархийскитѣ грешенъ съчетъ, въ качество ужъ на нѣкакви тайни агенти сѣ потайни още цѣли, проповѣдватъ безусловно покорство и подчиненостъ къмъ Екзархийското началство и сѣ много малцина послѣдователи, мѣчатъ се да удушатъ всичко честно, всичко свѣто, което може да побрка на тѣхнитѣ калугерски планове, сѣ простителни и непростителни срдѣства. Примѣри много, учители свѣтни и патриоти и ученици самостоятелни, сѣ истински характери, това за Екзархията и за нейнитѣ тайни агенти е убийствено, сѣипително. Туй не е патриотическо и честно, защото брка на кариерското благочестие и спокойствие. Отъ туй слѣдва логическото заключение, че цѣльта на Екзархията не е да въспитава и въздига умствено и нравствено Македония, а да я подготви къмъ бѣдѣе *Клирикално управление*, като постави себе си на пошката височина.

Нашитѣ братия, българитѣ, трѣбва да обърнатъ внимание на Екзархийскитѣ дѣла

Варна, 10 Августъ 1884 год.

Извѣстно е на читателитѣ, че въ Турско врѣме нашия народъ, срдѣчане голѣми пренятствий отъ страна на тогавашното правителство, не само въ отваряние училища, нѣ и въ строение на църкви. Като погледнемъ на нѣкои градове изъ отечеството ни, наприм. на Варна, Бургасъ и други, ний не ще видимъ въ тѣхъ нѣкоя великолѣпна Българска църкова, а вмѣсто такава, ще намѣримъ въ нѣкоя къща отдавно построена една скромна църквица, която е служила на мѣстното българско население да изврша Богослужението си. Намѣрватъ се наистина въ нѣкои градове по-хубави църкви, но тѣ сѣ или грцки или католически. Сега драго става на всѣкой Българинъ, като види, че въ Варна строятъ църква, и то такава, каквото нигдѣ въ отечеството ни до сега не се намира. Поради голѣмината, която ще има тая църква, постройката ѣ ще се продължава три, четире години. Плана на казанната черкова е скроенъ отъ нѣкой си Русски архитектъ Маасъ и спорѣдъ него (плана), църквата ще бѣде подобна на Русекитѣ църкви. За изработването на тоя планъ Варненци сѣ дали на казанния архитектъ повече отъ 1000 рубли, а нѣкъ ако нѣкой специалистъ по тая частъ го разгледва, той ще каже че не струва по-вече отъ 10 рубли. И наистина единъ планъ, състоящъ отъ 4—5 различни екземпляра, изработенъ за една недѣля и освѣнъ това не представлява нѣкое голѣмо искусство, може ли да стори такава една огромна сума? Отъ всичко

Скоро-печатница на в. „Славянинъ“

това нека сѣди читающата публика, какъвъ спекулативитѣ е казанъ на архитектъ.

Постройката на църквата бѣше дадена на публиченъ търгъ, на когото се явилъ само единъ конкурентитѣ, врѣхъ когото и останалъ търга. Тоя контрактиитѣ е архитекта уста-Генчо отъ Тръвня. Спорѣдъ както се научихъ, тоя самоукъ архитектъ билъ доста способенъ и честенъ и е построилъ до сега 70—80 църкви изъ разни градове и села по Севѣрна и Южна България, така сѣщо и много училищни здания. Зарадъ здравината и хубостта на построенитѣ отъ него църкви, той е билъ до сега два пкти хваленъ изъ вѣстницитѣ; веднѣжъ въ турско врѣме и други пктъ въ в. „Марица“. Хубавитѣ църкви изъ градоветѣ: Габрово, Севлиево, Враца, Калюферъ, Карнобатъ, Стара-Загора, Плевенъ и много други сѣ построени се отъ тоя архитектъ.

Незная защо комиссията, която има грижата за строенето на църквата е поставила другъ архитектъ, който да надзирава постройката, когато при такива способности на предприемача-архитекта ни най-малко нѣма нужда отъ другъ архитектъ. Тоя ужъ архитектъ билъ нѣкой-си майсторъ Янко (гркъ), който не само не се занимавалъ съ тоя занаятъ, но и твърдѣ малко разбиралъ отъ него. Противъ тоя гркъ негодувалъ не само градскитѣ кметъ, но и мнозина граждани, но нѣмало що да направятъ, когато той (майсторъ Янко) билъ вече условенъ отъ комиссията съ контрактъ за 4000 лева. Спорѣдъ както се научихъ, казанния майсторъ Янко за нищо не послужилъ до сега и твърдѣ на рѣдко отивалъ да погледва работата, за която е ужъ поставенъ. За строенето на подобна църква, Варненци ще израсходватъ милиони грошове, но виждаме, че за нищо и никакво ще прахосатъ значителна частъ отъ тѣхъ. Благодарение на правителството което е много спомогнало за построяването на тая църква. Ще спомогне така сѣщо и лотарията, която на скоро ще се открие. Желателно е щото подобни комиссии, каквато що е Варненската, да умѣятъ да икономисватъ народнитѣ пари.

Единъ поствителъ на Варна.

Пишѣтъ ни изъ Разградъ:

Вчера изборъ тукъ не стана, по причинана дѣждовното врѣме, че и да бѣше добро, пакъ не цѣха да станатъ, тѣй като селското население е по работа.

Научавамъ ся че и въ Кемаларската околия нищо не станало, защото неприкѣтствуваха избиратели. Франгята въ Кемаларъ си положила кандидатурата. Азъ му казвамъ още отъ сега да не малко оцетъ и да си прихване. Нека разумѣятъ те, че тукъ Франгиовци, Даневци пари неструватъ.

Пишѣтъ ни изъ Цариградъ:

Тукъ се говори, че Турското Правителство е рѣшило да назначи Г-нъ Георги Карамихайлова сенаторъ на вакантното мѣсто, което занимавалъ покойниотъ Георгики ефенди Чаликовъ, изъ Пловдивъ.

Г-нъ Георги Карамихайловъ се наслаждава съ особено благоволение на Н. И. В. Султана.

Тази новина, произведе много добро впечатление, мѣжду Цариградското и Одринското Българско население.

Г-нъ Георги Карамихайловъ, който принадлежи отъ една на най-старитѣ и благородни български фамилии въ Одринъ, е зацѣпавалъ въ продължение на двадесетъ години, неуморимо народнитѣ интереси на Българското население въ Одринъ. Безъ него българщината въ Одринъ можеше съвсемъ да изчезне.

На 12 того допълнителнитѣ избори за народни прѣдставители почти нигдѣ нестанаха, по причина че населението е занимато съ пребиране хранитѣ си.

Съобщаватъ ни, че единъ чиновникъ отъ администрацията въ градъ ни, ходялъ и агитиралъ мѣжду турското население за въ полза на Цанковиститѣ яланъ-либерали. Ние съвѣтваме и този братъ таенъ Цанковистъ, да се остави отъ тѣзи сѣзда, защото ще се откриятъ и побойтѣ, които сѣ нанасяни на извѣстни арестанти.

Изъ Силистра получихме една дописка, въ която се расправя, че тамкашния лесничей Хар. Икономовъ, вършилъ много тайни работи и пребиралъ каквото му се принесе. За дальнѣше распореджане, остава да се съобща сичко въ министерството.

ОТВОРЕНО ПИСМО

до

Г-да настоятелитѣ на драмата „Нещастна фамилия“.

Съ настоящето си отворено писмо ви извѣстваме, че книгитѣ, за които бѣхте събрали спомощници, вече ви испратихме и напълно върваме, че ви е се потрудили и събрали вече стойността имъ, затова молимъ, колкото ви е възможно по скоро да ни я испратите, понеже имаме голѣма нужда отъ пари: има да плащаме на печатницата, за разоски на пощата и др.

Всички парични кореспонденции, които сѣ отнасятъ до драмата: ни: билъ пощенски записъ за исплащане, било взели сѣ пари, пакъ за сжщата цѣль, или други нѣкои, молимъ да се испрачатъ направо до господина издагелтъ на драмата, съ слѣдующитѣ адресъ: г-ну Г. Н. Промкову учителъ въ Габрово; а не до други нѣкой адресъ, когото нѣма да признаваме, защото издагелтъ на книгата, Г. Н. Промковъ, вече е опълномощенъ да приема подобни кореспонденции и да заплаща тамъ, гдѣто има нужда.

Като сме увѣрени въ вашето трудолюбие, събемъ да се надѣваме, че гласетъ ни ще бѣде съслушанъ и просбата ни по скоро удовлетворена.

Габрово 10 августъ 1884 год.

Съ почитание

Д. Пв. Зидаревъ и др.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Съгласно чл. 29 отъ закона за публичитѣ търгове Комиссията за производство търгове постанови: щто търга за доставяние хлѣбъ на дружинитѣ Пионерна, Шуманска и Русенска, въ течение на една година, като се начене отъ 1 Септември т. г. да се произведе сѣщо съ тайна конкуренция на 18 того точно въ 3 часа послѣ пладнѣ въ помещението на Русенския Градскитѣ Свѣтъ и закрие въ 5. Всѣки отъ надавачитѣ трѣбва непременно да прѣдстави прѣд комиссията квитанция отъ Банката за внесенъ му залогъ 3,000 лев. иначе не се допуцъ въ търга. Августъ 13 день 1884 год.

Лагерь при г. Руссе

Прѣдседателъ на Комиссията: Полковникъ Чудовски.

Въ редакцията на в. „Славянинъ“ се намира на отдѣлно напечатана новата

ПРОГРАММА

за

ПЪРВОНАЧАЛНИТѣ УЧИЛИЩА

(изработена отъ Учебниотъ Свѣтъ при Министерството на Народното Просвѣщение и одобрена на 14-й Юний 1884 година отъ Министра на Народното Просвѣщение)

Желаящитѣ Г-да учители и други лица да ѣхъ иматъ, нека се отнесетъ съ порѣчнитѣ си, като приключатъ въ писмото си и 20 стотин. пощенски марки.

Редакторъ, издатель: Т. Х. Станчевъ